

POSTANOWIENIE

25 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Roman Trzaskowski

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 25 lipca 2023 r. w Warszawie,
zażalenia R. D.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie

z 25 października 2022 r., II Ca 1667/21,

w sprawie z wniosku R. D.

z udziałem R. R.

o podział majątku dorobkowego,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 25 października 2022 r. Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy R.D. złożoną przez niego osobiście od prawomocnego postanowienia tego Sądu z 18 maja 2022 r. w sprawie z wniosku R.D. z udziałem R.R. o podział majątku wspólnego, z powodu sporządzenia skargi z naruszeniem art. 87¹ k.p.c., przewidującego obowiązek zastępowania strony w postępowaniu przed Sądem Najwyższym przez fachowego pełnomocnika procesowego będącego adwokatem lub radcą prawnym.

W zażaleniu na to postanowienie, sporządzonym bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego, wnioskodawca domagał się jego uchylenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron, nie posiadających tak zwanej zdolności postulacyjnej, przez adwokatów lub radców prawnych. Celem przymusu adwokacko-radcowskiego, który obejmuje także wniesienie do Sądu Najwyższego zażalenia na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną (art.394¹ § 1 k.p.c.), jest zapewnienie wniesionemu, wysoce sformalizowanemu środkowi zaskarżenia, właściwej, zgodnej z przepisami, formy i treści. Sporządzenie zażalenia osobiście, przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej, jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia zażalenia *a limine* bez uprzedniego wzywania do uzupełnienia tego braku (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 16 marca 2006 r., III CZ 5/06; z 23 lutego 2012 r., V CZ 132/11; z 21 września 2011 r., I CZ 59/11 oraz z 5 października 2010 r., IV CZ 67/12).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji (art.394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art.87¹ k.p.c.).

(A.D.)

[ms]